

Domnule Președinte, [1]

Subsemnatul(a) [2]_, domiciliat(ă) în_, în calitate de reclamant(ă), chem în judecată pe [3]_, domiciliat(ă) în_, în calitate de pârât(ă), pentru ca, prin hotărârea ce o veți pronunța, să dispuneți

Desfacerea căsătoriei prin pronunțarea divorțului_[4],

precum și:

- revenirea pârâtei/pârâtului la numele purtat anterior căsătoriei, acela de_;

- încredințarea spre creștere și educare a minorilor născuți din căsătorie,

respectiv_, născut la data de_, și_, născut

la data de_;

- obligarea pârâtei/pârâtului la pensie de întreținere pentru minori, calculată în raport cu veniturile din muncă ale acesteia/acestuia, de la data promovării acțiunii și până la majoratul fiecărui copil;

- obligarea pârâtei/pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele acțiunii sunt următoarele:

Motivele de fapt [5]:_

Temeiul de drept [6]: îmi întemeiez acțiunea pe dispozițiile art. 38 alin. , art. 40 și 42 C. fam.

Probe [7]: în dovedirea pretențiilor, solicit încuviințarea probelor cu _, pe aspectul_

Anexez certificatul de căsătorie în original și, în copie certificată, următoarele alte înscrisuri:_, precum și chitanța de plată a taxei judiciare de timbru de_lei și timbrul judiciar de_lei. [8]

Semnătura,

Domnului Președinte al Judecătoriei [9]

Explicații teoretice

[1] Natura juridică. Este o acțiune strict personală, prin care se solicită desfacerea căsătoriei atunci când, datorită unor motive temeinice, raporturile dintre soți sunt grav vătămăte, astfel încât continuarea căsătoriei nu mai este posibilă.

[2] Calitate procesuală activă (reclamant) are oricare dintre soți.

Soțul alienat sau debil mintal nepus sub interdicție poate introduce acțiune de [divorț](#) în momentele de luciditate; la fel și soțul alienat sau debil mintal pus sub interdicție poate introduce acțiune de divorț în momentele de luciditate, deoarece altfel ar însemna ca o incapacitate de exercițiu să se transforme într-o incapacitate de folosință, dat fiind că acțiunea nu poate fi introdusă de tutore, căci atribuțiile acestuia nu privesc exercitarea acțiunilor cu caracter personal. Dacă, însă, ulterior introducerii acțiunii, soțul respectiv își pierde luciditatea, tutorele său va putea să-l reprezinte și să continue acțiunea¹⁵.

De menționat că cererea de divorț, împreună cu înscrisurile doveditoare, se prezintă personal de către soțul-reclamant președintelui judecătorei, conform art. 612 alin. (4) C. proc. civ.

[3] Calitate procesuală pasivă (pârât) are celălalt soț care nu a promovat acțiunea de divorț.

Când soțul-pârât este alienat sau debil mintal pus sub interdicție, el va figura în proces ca pârât, dar va fi reprezentat de tutorele său.

[4] Obiectul acțiunii. Reclamantul va putea cere, pentru motive temeinice, desfacerea căsătoriei din culpa exclusivă a pârâtului ori din culpa comună a ambilor soți [art. 38 alin. (1) C. fam.] sau, după caz, atunci când starea sănătății sale face imposibilă continuarea căsătoriei [art. 38 alin. (3) C. fam.], în acest din urmă caz divorțul urmând a se pronunța fără stabilire de culpă, având în vedere că starea sănătății nu poate fi considerată culpă.

Accesorii divorțului se pot formula, după caz, următoarele capete de cerere:

- încredințarea spre creștere și educare a copiilor minori născuți din căsătorie;
- stabilirea contribuției fiecărui părinte la cheltuielile de creștere, educare, învățătură și pregătire profesională a copiilor minori născuți din căsătorie;
- stabilirea numelui pe care îl va purta după divorț soțul care prin căsătorie a luat numele celuilalt soț;
- atribuirea beneficiului contractului de locațiune asupra spațiului ce a constituit domiciliul conjugal al soților;
- stabilirea pensiei de întreținere între soți, în condițiile art. 41 C. fam.;
- împărțirea bunurilor comune.

Cu excepția cererilor de încredințare a minorilor și de stabilire a pensiei de întreținere pentru aceștia, asupra cărora instanța este obligată să se pronunțe chiar în lipsa unei solicitări a părților (art. 42 C. fam.), și a celei privitoare la nume, asupra căreia se poate pronunța numai instanța de divorț (art. 40 C. fam.), formularea celorlalte cereri accesorii în cadrul procesului de divorț este facultativă pentru părți, ceea ce înseamnă că ele pot cere rezolvarea acestor aspecte prin acțiune separată.

În ce privește cheltuielile de judecată, este de menționat că acestea nu pot fi cerute în cazul divorțului întemeiat pe prevederile art. 38 alin. (3) C. fam. (când starea sănătății face imposibilă continuarea căsătoriei), deoarece, în acest caz, la pronunțarea divorțului nu se stabilește culpa vreunui dintre soți, astfel că art. 274 C. proc. civ., care se fundamentează pe ideea de culpă procesuală, nu-și găsește aplicarea.

[5] Motivele de fapt. Se va menționa:

- a) dacă soții au avut domiciliu comun, iar, în caz afirmativ, dacă vreunul dintre ei mai locuiește acolo;
- b) data încheierii căsătoriei și dacă din această căsătorie s-au născut copii care sunt minori-;
- c) motivele care au vătămat grav raporturile dintre soți astfel încât continuarea căsătoriei nu mai este posibilă, de exemplu întreținerea unei relații extraconjugale, separarea în fapt a soților, lipsa de contribuție materială la susținerea sarcinilor comune ale căsniciei, violența fizică și psihică, părăsirea nejustificată a domiciliului comun de către unul dintre soți, consumul excesiv de băuturi alcoolice, starea de boală care face imposibilă continuarea căsătoriei etc.;
- d) dacă ambii soți sau numai unul dintre ei și-a schimbat numele de familie prin căsătorie, caz în care se va arăta dacă a intervenit învoiala soților cu privire la numele pe care îl vor purta după divorț;
- e) care sunt relațiile dintre părinți și copii lor minori, sens în care se va specifica modul în care părinții se îngrijesc de copii, care sunt legăturile de afecțiune dintre aceștia, posibilitățile materiale ale părinților și garanțiile morale pe care ei le oferă pentru asigurarea creșterii și educării corespunzătoare a copiilor;
- f) câștigurile din muncă realizate cu caracter de continuitate de fiecare parte;
- g) contractul de închiriere în baza căruia soții dețin locuința-domiciliu conjugal și criteriile de prioritate la atribuire, întrunite în persoana reclamantului, de exemplu faptul că numai pârâtul se face vinovat de destrămarea relațiilor de familie, că minorii născuți din căsătorie locuiesc cu el și a cerut să-i fie încredințați, că nu are o altă locuință etc.; aceste mențiuni se vor face numai dacă s-a formulat un capăt de cerere accesoriu privind atribuirea beneficiului contractului de locațiune pentru spațiul ce a constituit domiciliul conjugal;
- h) faptul că reclamantul îndeplinește condițiile prevăzute de art. 41 C. fam. spre a beneficia de pensie de întreținere de la celălalt soț, dacă s-a formulat un astfel de capăt de cerere accesoriu;
- i) bunurile comune dobândite de soți în timpul căsătoriei și contribuția fiecăruia la achiziționarea acestuia, dacă s-a formulat un capăt de cerere accesoriu privind partajul bunurilor comune;
- j) atunci când este cazul, faptul că reclamantul nu realizează venituri sau acestea sunt sub venitul minim pe economia națională, în vederea stabilirii taxei judiciare de timbru prevăzute de art. 7 lit. b) din Legea nr. 146/1997.

[6] Temeiul de drept îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (1) și (4), art. 40 și art. 42 C. fam. Când se invocă drept motiv de divorț starea de boală a unuia dintre soți care face imposibilă continuarea căsătoriei, temeiul de drept îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (3) C. fam.

[7] Probe:

- a) înscrisuri - obligatoriu certificatul de căsătorie și certificatele de naștere ale copiilor minori ai părților, precum și orice alt înscris de natură să dovedească veniturile din muncă ale părților și implicarea acestora în creșterea minorilor, precum și starea de boală a reclamantului, dacă aceasta a fost invocată ca motiv de

divorț.

Pentru a beneficia de plata taxei judiciare de timbru prevăzută de art. 7 lit. b) din Legea nr. 146/1997, reclamantul este obligat să atașeze cererii de chemare în judecată, după caz, fie acte medicale care să ateste starea sa de sănătate, fie o adeverință sau orice alt act (declarație pe proprie răspundere, certificat fiscal de la Administrația Financiară etc.) din care să rezulte veniturile inferioare salariului minim sau inexistența acestora;

b) interogatoriul pârâtului - exclusiv pe capetele de cerere privind numele pe care îl va purta după divorț, încredințarea copiilor minori și pensia de întreținere. Conform art. 612 alin. (6) C. proc. civ., interogatoriul este inadmisibil pentru dovedirea motivelor de divorț;

c) martori - pe aspectul motivelor de divorț și al raporturilor dintre părinți și copii.

Prin derogare de la dreptul comun, în materie de divorț pot fi audiați ca martori

rudele și afinii până la gradul al treilea inclusiv, cu excepția descendenților (art. 190 C. proc. civ.); pentru aceasta nu este necesar acordul părților, în condițiile art. 189 alin. (2) C. proc. civ.;

d) anchetă socială la domiciliul părinților - pe aspectul încredințării copiilor minori.

[8] Timbrajul. Taxa judiciară de timbru este de 366.000 lei (la nivelul anului 2005), conform art. 7 lit. a) din Legea nr. 146/1997, cu modificările și completările ulterioare, iar în cazul în care divorțul se întemeiază pe dispozițiile art. 38 alin. (3) C. fam., precum și în cazul în care reclamantul nu realizează venituri sau acestea sunt inferioare salariului minim brut pe țară, taxa judiciară de timbru este de 73.000 lei (la nivelul anului 2005), potrivit art. 7 lit. b) din aceeași lege.

Facem precizarea că, pentru capetele subsidiare de cerere privind încredințarea copiilor minori și stabilirea pensiei de întreținere pentru aceștia nu se percepe vreo taxă de timbru suplimentară, deoarece art. 7 lit. c) din Legea nr. 146/1997 prevede taxarea cererii de încredințare a copiilor minori numai dacă aceasta se introduce separat de acțiunea de divorț, iar cererea pentru stabilirea pensiei de întreținere pentru minori este scutită de plata taxei judiciare de timbru, potrivit art. 15 lit. c).

Timbrul judiciar este de 3.000 lei, conform art. 3 alin. (1) din O.G. nr. 32/1995, cu modificările și completările ulterioare.

[9] Instanța competentă:

a) teritorial - este competentă instanța în circumscripția căreia se află cel din urmă domiciliu comun al soților. Dacă soții nu au avut domiciliu comun sau dacă nici unul dintre ei nu mai locuiește în circumscripția instanței în care se află cel din urmă domiciliu comun instanța competentă este cea în circumscripția căreia își are domiciliul pârâtul, iar când pârâtul nu are domiciliul în țară este competentă instanța în circumscripția căreia își are domiciliul reclamantul, conform art. 607 C. proc. civ. (competență teritorială absolută);

b) material - instanța competentă este judecătoria, conform art. 607 C. proc. civ.

De menționat că, începând cu data de 1 ianuarie 2008, când se va finaliza procedura de înființare a tribunalelor pentru minori și familie la nivelul întregii țări, aceste tribunale vor deveni competente să judece în primă instanță cererea de divorț, conform art. 41 pct. 1 coroborat cu art. 130 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

LegeAZ.net